

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí 6. mája 2015 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, o sťažnosti vyžiadanej osoby **M.. G.** proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. apríla 2015, sp. zn. 2Ntc 6/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby **M.. G. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre na základe návrhu prokurátora Krajskej prokuratúry v Nitre z 20. apríla 2015, sp. zn. 2KPt 25/15/4400, uznesením z 21. apríla 2015, sp. zn. 2Ntc 6/2015, podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení zákona č. 344/2012 Z. z. (ďalej len „zákon o EZR“) vzal vyžiadanú osobu M.. G., nar. X. v N., trvale bytom B., občana Slovenskej republiky, do predbežnej väzby na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Súdom pre prípravné konanie v Ríme, Talianska republika z 21. júla 2010, sp. zn. 5744/10 PM – 3231/10 RG GIP, na účely trestného stíhania pre trestný čin vraždy podľa čl. 575, čl. 577, čl. 61 N.1 Trestného zákona Talianskej republiky s tým, že väzba začala plynúť 19. apríla 2015 o 20.05 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Nitre.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení zahlásila vyžiadaná osoba M. G. sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia najvyššieho súdu bližšie neodôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby M.. G. nie je dôvodná.

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že Súd pre prípravné konanie v Ríme, Talianska republika, vydal dňa 21. júla 2010 európsky zatýkací rozkaz, sp. zn. 5744/10 PM – 3231/10 RG GIP, na štátneho občana Slovenskej republiky M.. G., a to za účelom jeho trestného stíhania pre trestný čin vraždy podľa čl. 575, čl. 577, čl. 61 N.1 Trestného zákona Talianskej republiky v podstate na tom skutkovom základe, že

M. G. je obvinený zo spáchania vraždy (spôsobenia smrti) poľského občana I. A. A. z triviálnych príčin, kde skutok bol vykonaný za spoluúčasti neznámej ženy menom M.. Obet' trestného činu, ktorá bola v značne podnapitom stave sa dostala do slovnej potýčky s G. po tom, čo predtým mala rozhovor s uvedenou neznámou ženou, pričom G. za použitia sklenenej fľaše udrel niekoľkokrát obeť do hlavy, viacnásobne ju udrel a kopol, pričom v zúrivom útoku neprestal ani po tom, čo obeť padla na zem a nebola schopná sa skrz svoj stav účinne brániť, čím takto osobe spôsobil smrť.

M. G. bol zadržaný 19. apríla 2015 o 20.05 hod. v Branči príslušníkmi Policajného zboru (č.l. 13-14) a nasledujúci deň podal prokurátor Krajskej prokuratúry v Nitre na Krajský súd v Nitre návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby (č.l. 1-2). Na podklade tohto návrhu rozhodla predsedníčka senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu menovaného (č.l. 18-21) o jeho vzatí do predbežnej väzby.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona o EZR proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o EZR účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej

vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby, alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/ zákona o EZR.

Podľa ustanovenia § 15 ods. 5 zákona o EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd pri rozhodovaní o návrhu prokurátora krajskej prokuratúry na vzatie vyžiadanej osoby M.. G. do predbežnej väzby postupoval v súlade s uvedenými zákonnými ustanoveniami. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Okrem splnenia formálnych podmienok predbežnej väzby je v posudzovanej veci splnená aj materiálna podmienka (v súlade s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejneným pod č. 93 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2014), spočívajúca v existencii konkrétnych skutočností, z ktorých vyplýva dôvodná obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, že by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode.

Okolnosti odôvodňujúce hrozbu zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze sú vecou individuálneho posúdenia zo strany konajúcich orgánov vzhľadom na jednotlivé okolnosti prípadu ako aj na osobné pomery vyžiadanej osoby a môžu byť

zistené nielen v rámci výsluchu vyžiadanej osoby, ale môžu vyplývať už z obsahu samotného predloženého spisového materiálu.

Nevyhnutnosť zabezpečenia prítomnosti vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky je daná jednak charakterom trestnej činnosti ako aj povahou práce vyžiadanej osoby, keďže M. G. pracuje ako vodič kamiónovej dopravy a často cestuje do zahraničia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť vyžiadanej osoby M. G. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 6. mája 2015

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová